

Katedra scenáristiky a dramaturgie**Posudek magisterské diplomové práce**

Autor/ka práce: BcA. Vendula Hlásková

Název práce: TELEVIZNÍ TVORBA PRO NÁCTILETÉ „Teen drama“ jako všestranný televizní žánr

Posudek vedoucí/ho práce Posudek oponenta/ky

Autor/ka posudku (jméno, příjmení, pracoviště): Mgr. Lucia Kajánková, KSD

Hodnocení obsahu a výsledné podoby diplomové práce (A/výborně – B/velmi dobře – C/dobře – D/dobře s výhradami – E/dostatečně– F/nedostatečně – nedoporučeno k obhajobě)

Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce A.....

Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu A.....

Logičnost struktury práce, souvislost jejich kapitol a jejich proporce B.....

Jazyková a stylistická úroveň práce A.....

Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně vyskytují přejaté pasáže bez udání zdroje, práce nemůže být doporučena k obhajobě) A.....

Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úprava - (nehodnocené kritérium).....

Původnost práce, přínos k rozvoji oboru A.....

Celkové hodnocení diplomové práce A

Diplomovou práci Venduly Hláskové *TELEVIZNÍ TVORBA PRO NÁCTILETÉ „Teen drama“ jako všestranný televizní žánr* považuji za výjimečně zdařilou a překračující svým záběrem, zpracováním i ambicí vyžadovanou a očekávanou úroveň magisterských teoretických prací na KSD FAMU. Také je potřeba zdraznit, že autorka se výběrem tématu práce i formulovaným důvodem jeho volby skutečně ztrefila do palčivé (a těžce obhajitelné) absence tvorby, která by byla cílena na a zároveň reflektovala věkovou skupinu 12-18 let. Především ze strany veřejnoprávní České televize jde i dle mého názoru o nešťastnou současnou strategii, jak z pohledu světové televizní tvorby, tak z perspektivy veřejné služby, která de facto ignoruje zásadní diváckou a populační skupinu. Velice tedy oceňuji toto zaměření práce na aktuálně bílé pole v současné české tvorbě a tím i naplnění kritéria původnosti a přínosu práce.

Práce nabízí komplexní pohled na žánr teen dramatu, zpracovává a reflektuje množství jednotlivých pořadů a funkčně pracuje s širokým záběrem dobře zvolené literatury, včetně té zahraniční. Po formální stránce (dělení, filmografie a bibliografie, přílohy) není co vytknout. (Opravdový mikrodetail jsou v rozsahu zanedbatelné překlepy – „Henryho a Lence“ místo Lance na str. 42, zřejmě autocorrectem

poškozený spelling příjmení režiséra Johna Hughese – jako Hughws na str. 38 a ve filmografii a Hughs na str. 29).

Jak je zřejmé z předchozího textu, diplomovou práci považuji za skutečně zdařilou a přínosnou. Následující podněty a mírná kritika tedy vycházejí především z mé pozice oponentky a svými vysokými nároky reflektují ambici práce a mohou sloužit k diskuzi u obhajoby.

- 1) Široký záběr práce, který pokrývá proces od zadání vysílatelů, přes obsahovou a formální složku až k formám distribuce a do jisté míry recepce mnoha seriálů americké, britské (a v jednom případě norské – i když zařazení SKAM jako výjimečného projektu kvituji) i místní provenience je devízou, ale v některých pasážích má za důsledek rozbíhavost, která je trochu na škodu. Autorka se jí spíše úspěšně snaží regulovat precizním dělením do podkapitol, ale některé kombinace skoků mezi jednotlivými oblastmi geografickými, časovými i tematickými prozrazují pro akademiky pochopitelnou, ale frustrující nemožnost obsáhnout *veškeré* aspekty tématu. Tato šíře také vnučuje otázku, a) jaká je situace v České republice příbuzných regionech (Slovensko, Polsko) a b) jaká je dostupnost akvizičních teen dramát pro současného mladého diváka v programové nabídce českých vysílatelů mimo online prostředí?
- 2) Oceňuji zápal a nadšení autorky pro téma, které ale na některých místech sklouzává k až příliš subjektivnímu vyhodnocování reflektovaných seriálů (americká „naleštěnost“ proti britské „autenticitě“), které se projevuje výrazně i v případové studii, která formulačně místy blíží nadšenecké obhajobě seriálu („[postava] Hannah je dospívání samo, které nutí jedince ve svém okolí vytvořit si svou novou identitu, přijmout zodpovědnost za vlastní činy a konečně si vybrat to vlastní místo na sezení, vlastní čas na čůrání a hlavně vlastní diskurz myšlení.“ str. 79). Z toho vyplývá otázka, jaká kritéria by si tedy Vendula Hlásková od dobrého teen dramatu nárokovala? (Naznačuje je sice průběžně v textu i v závěru práce, ale ráda bych toto téma dále rozvinula u obhajoby).
- 3) Částečně s bodem jedna souvisí otázka, jak srozumitelné jsou některé zkoumané aspekty seriálů pro čtenáře, který se v současné televizní tvorbě a především v teen dramatu příliš neorientuje (kupříkladu jasnější oddělení ‚starých‘ teen dramát typu Beverly Hills 90210 klasičtějšího střihu od ‚moderních‘, často *high-concept* seriálů jako právě *13 důvodů...*, rozvolněná hranice mezi ‚opravdu‘ teen seriály a hraničními díly s o něco staršími hrdiny). To je otázka spíše pro mé kolegy v komisi.
- 4) Posledním bodem je užití termínu *homonormativita* – rozumím záměru tohoto neologismu v opozici k heteronormativitě, ale jeho implikace jsou trochu nešťastné. Navíc, v diskurzu *queer theory* se *homonormativita* užívá jinak a znamená něco jiného.

Diplomovou práci Venduly Hláskové doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení A.

Datum: 10. červen 2019

Podpis:

